

A BURGONYA ÉLETTANI BETEGSÉGEI

Ikernövés, fiasodás:	Hajlamos fajták termesztésének kerülése
Szürkefoltosság:	A mechanikai sérülések elkerülése. 12 °C alatt a gumók érzékenyebbek. A nagy szárazanyagtartalmú burgonyák (chips) érzékenyebbek. Csak néhány napos tárolás után látható.
Mechanikai károsodás:	Külső repedés, hússebek, héjlehorzsolódás. Alacsony betakarítási hőmérséklet, rosszul beállított burgonyabetakarító gép.
Nyomás által okozott károsodások	3,5-4 méternél magasabb halom esetén léphet fel. Ha korán megszüntetjük a szövetek regenerálódhatnak.
Üvegeesség:	Forró száraz időszakban a gumó másodlagos gumót növeszt, és sztólóként viselkedik. Kivonja a keményítőt. Súlyosabb esetben kocsonyás végrothadás lehet. Kiválogatni sós fürdőben lehet.
Növekedési repedések:	Hirtelen nagy mennyiségű csapadék miatti növekedés indukálhatja. A felületi ki, szabálytalan repedéseket a <i>Rhizoctonia solani</i> is kiválthatja.
Üregesség:	Szabálytalan növekedés esetén lencse vagy csillag alakú repedés lehet. Kiegyensúlyozatlan növekedés esetén a gumóbél szövege elhal és beparásodik. Homoktalajokon gyakoribb.
Fehérszemölcsösség:	Nagyon nedves talajban a lenticellák megduzzadnak, ez kaput nyithat a kórokozónak.
Rozsdafoltosság:	Homokon gyakoribb, rendszerint kalciumhiány okozza.
Gumózöldülés:	A napfénynek kitett gumó zöldül. A felhalmozódott solanin miatt ez a rész fogyasztásra alkalmatlan.
Feketeszívűség:	Ha sokáig nem szellőztetnek a gumó belseje az oxigénhiány miatt rothad.
Édesedés:	A fagypont körüli hőmérsékleten tárolt burgonya keményítőtartalmának egy része cukorra alakul.